

BUURTBERICHTEN

DE LAATSTE

**Wijkblad van Stichting
Buurtbeheer Maria -
Gewanden**

IN DIT NUMMER

- Mededeling van het bestuur
- Terugkijken op activiteiten
- Hoensbroek centrum
- 3 ex-wijkgenoten
- 21 jaar Buurtberichten
- Overlijden: Jeu van der Lingen
- William Otermans:
- Ontwikkelingen Kasteelbuurt
- Schopla: Mijnstraatroute
-en nog veel meer!

Ja, u leest het goed: dit is de allerlaatste 'Buurtberichten'. Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden stopt per 1 juli 2025 met al haar activiteiten. Daarmee komt er een einde aan meer dan 20 jaar succesvol buurtgericht werken in onze wijk en daarmee ook aan uw wijkblad.

Beste wijkgenoten,

Het afgelopen anderhalf jaar is het bestuur van de SBMG samen met de gemeente bezig geweest om het nieuwe subsidiebeleid vorm te geven. Tijdens de overlegmomenten, waarbij ook andere buurtorganisaties aanwezig waren, werd het steeds duidelijker dat de nieuwe spelregels voor de buurtorganisaties zouden veranderen.

Deze verandering houdt in dat inwoners uit Heerlen zelfstandig subsidies kunnen aanvragen voor activiteiten.

Hierdoor is het voor onze buurtstichting onmogelijk om onderlinge activiteiten met elkaar in verband te brengen, met als gevolg dat de contacten in de wijk verdwijnen. De rol van de buurtstichting wordt hierdoor nagenoeg nihil; we kunnen onze doelstelling hierdoor niet meer realiseren.

Alles afwegende hebben wij met pijn in ons hart besloten om de buurtstichting op te heffen per 1 juli 2025. Wat wel blijft bestaan is de senioren groep o.l.v. Marianne Isenborghs op donderdagmiddag in het buurthuis.

Het buurthuis blijft wel bestaan, het is voor inwoners mogelijk om een

ruimte te huren voor vergaderingen, bijeenkomsten van hobbygroepen of andere verbindende activiteiten.

Voor het aanvragen van subsidies en het reserveren van een ruimte gaat u naar de website van de gemeente.

In deze laatste Buurtberichten kijken we terug op wat we sinds de start van de SBMG zoal gedaan hebben.

Wij willen onze participanten heel hartelijk danken voor de vele jaren van fijne samenwerking.

Jolanda Ermers - Offerbeek (vice voorzitter), Maria van Dun (secretariaat), Jacques Langeslag (penningmeester), bestuur SBMG.

De nieuwe wijze van buurtgericht werken van de gemeente komt onder andere neer op een gewijzigde manier van subsidiëren van initiatieven van inwoners. Kortgezegd betekent dit dat inwoners van Heerlen die een activiteit willen organiseren, hiervoor nu zelf subsidie moeten aanvragen bij de gemeente. De verbindende rol van onze buurtstichting ten behoeve van de leefbaarheid in onze wijk die de

stichting als doelstelling heeft en decennia heeft gehad, is hierdoor nog maar uiterst klein, met alle gevolgen van dien.

Daarnaast is ook de beschikbaarheid van ruimten voor het organiseren van activiteiten in Buurthuis de Vlieger zodanig klein geworden, dat het niet meer werkbaar is.

Er werd gezocht naar alternatieve ruimten in de wijk, maar die waren niet voorhanden of ongeschikt, bijvoorbeeld vanwege de niet centrale of onveilige ligging.

Ook heeft de SBMG meerdere malen contact gezocht om in gesprek te gaan met het Nationaal Programma Heerlen Noord. Dit heeft voor de SBMG niet tot het gewenste resultaat geleid. In de wetenschap dat een van de focuswijken uit het Nationaal Programma, te weten Kasteelbuurt/Hoofdstraat-West uitgerekend in onze wijk ligt, zou je kunnen stellen dat dit een enorme gemiste kans is voor het uitwisselen van kennis en ideeën.

Na vele gesprekken die het bestuur de afgelopen anderhalf jaar met alle betrokken partijen voerde, kon uiteindelijk geen andere conclusie worden getrokken dan dat er voor de

huidige Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden geen toekomst meer is. Het gevolg hiervan: diverse activiteiten van werkgroepen die hun fysieke activiteiten organiseerden onder de vlag van de buurtstichting in Buurthuis de Vlieger zijn noodgedwongen gestopt of op een andere manier hun activiteiten moeten gaan voortzetten.

Het mag voor zich spreken dat de beslissing om te stoppen voor alle betrokkenen pijnlijk en onvermijdelijk is geweest.

Maar je kunt het ook van de andere kant bekijken:

Ja, we zijn het iedereen haast verschuldigd om terug te kijken op 23 jaar uiterst succesvol buurtgericht werken, waarin talloze activiteiten hebben plaatsgevonden. Activiteiten waar we met trots op terug kijken. Projecten waar men wellicht over tientallen jaren nog over zal spreken. Jawel!

Zo vindt u in deze laatste Buurtberichten een overzicht van de activiteiten die werden georganiseerd. U treft een overzicht aan van alle 'Buurtberichten' die we de afgelopen 23 jaar maakten. Er werden kleine

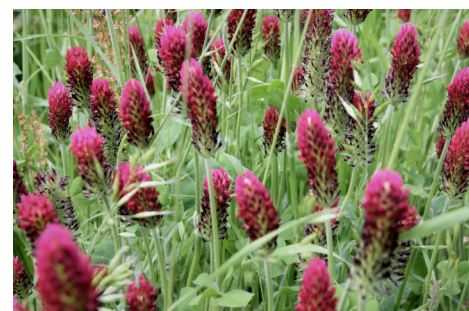
activiteiten georganiseerd, nieuwjaarsborrels, de HAK (Hoensbroekse Amateurkunsten) werd in het leven geroepen waarin fantastische projecten en middagen werden gehouden.

En wat dacht u van ons eigen Schurenberger Park, Bongaardpark en beweegtuin? Zonder de SBMG waren deze projecten niet gerealiseerd. En daar mogen Maria-Gewanden en alle vrijwilligers van de SBMG beretrots op zijn!

Buurtgericht werken in startte in 1992 in onze wijk. De SBMG kwam wat later. We vergeten vast veel mensen, maar willen toch de volgende mensen met name danken voor hun inzet in de jaren dat de SBMG heeft bestaan::

Jo Hermanns, Harrie Huis, Lian Strijards, Inge Diederens, Els Klinkers†, Corina de Greef, Ben Maes, Marianne Isenborghs, Chrit Beek, Gerard Ijkema, Har Wolfs, Andre Joosten, Ine Kleiweg, Ria van Leijenhorst †, Ger van Krevel, Ricardo Frederiks, Hans Smits, Angeline Smits, Lex van Soest†, Andre

Steijns, Paul Vievermanns†, Maurice Ubaghs, Peter Sikora, Jan Pillaerds, Yvonne Robroek, Ine Coort, Jos Schiffelers, Jeu van der Lingen †, Henk Ghijsen †, Doris Bisschops, Rina Erven, Nick de Jager, Dick Dokter, Dennis Dokter, Jacqueline Salassa, Ralf Spaetgens, Sandra Spaetgens, Lars Spaetgens, Miriam Schreurs, Maarten Verkerk, Jacques Giesbertz, het bestuur van Speeltuin Steenberg, alle gebiedsregisseurs, alle ambtenaren van de gemeente Heerlen die ons hielpen bij het realiseren van onze dromen en onze projecten, maatschappelijke organisaties, alle BOA's en wijkagenten, Brooker Jos Reinders die ons hielp bij het Schurenberger Park, Bongaardpark, Gebrookerbos, alle vrijwillige zwerfafvalrapers van onze wijk en alle inwoners, iedereen die we vergeten zijn te noemen en iedereen die ons Maria-Gewanden mooier maakte dan het was., Dank!

COLOFON

Buurtberichten is een uitgave van Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden

23e jaargang, nummer 2,
juni 2025, Oplage: 1700

Redactie:
Hans Ermers, Maria van Dun

De redactie is niet aansprakelijk
voor gegevens die door derden
worden verstrekt.

Opmaak:
Ermers Communicatie
Druk: TopCopy Heerlen

In Memoriam Jeu van der Lingen

Op 9 februari overleed ons trouwe bestuurslid Jeu van der Lingen. Jeu was algemeen bestuurslid en lid van de werkgroep senioren, ICT, en Openbaar Groen. Daarnaast was hij penningmeester van de huurdersbelangenvereniging en bestuurslid van Stichting Wingerdhuys. Jeu, bedankt voor het vele werk dat je als vrijwilliger bij de SBMG en daarbuiten hebt verzet!

Ontwikkelingen Hoensbroek Centrum

Gebiedsvisie Hoensbroek-centrum

Op donderdag 14 november 2024 vond in het Broeklandcollege de tweede bewonersbijeenkomst plaats. Tijdens de aftrapbijeenkomst in mei 2024 is de basis gelegd voor de 'Gebiedsvisie Hoensbroek-Centrum 2034'.

Ook leidde deze bijeenkomst tot de introductie van de reuringregeling in Hoensbroek en het aankomende Centrum Veiligheid, Leefbaarheid, Zorg en Recht in de Kouvenderstraat. Het doel van de tweede bijeenkomst was om nieuwe ideeën en concrete voorstellen op te halen, en dat is gelukt.

De aanwezigen gaven hun mening over thema's zoals veiligheid, mobiliteit, cultuur en verenigingen, voorzieningen en wonen.

Door een interactief programma en in één-op-één gesprekken met burgemeester Roel Wever, wethouders Marco Peters en Martin de Beer en medewerkers van de gemeente Heerlen werd duidelijk waar behoeften liggen, waar overlast wordt ondervonden en wat er ontbreekt in het centrum van Hoensbroek.

Er werd een volgende stap gezet voor een definitief plan voor de transformatie van Hoensbroek-Centrum.

Ook heeft de gemeente nog gesprekken met omwonenden en ondernemers in de omgeving.

Naar aanleiding van de bijeenkomst van 14 november werd ook de gemeenteraad geïnformeerd via een raadsinformatiebrief.

Op dinsdag 21 januari 2025 werd er een conceptvisie voorgelegd aan de aanwezigen in het Broeklandcollege.

Vertraging Veiligheidshuis Kouvenderstraat

In 2024 kocht de gemeente het pand aan de Kouvenderstraat 97 aan om daar het **Centrum voor Veiligheid, Leefbaarheid, Zorg en Recht** te gaan realiseren. De mogelijke aanwezigheid van vleermuizen leidt tot ernstige vertraging van de verbouw van het pand. In de voorbereiding op de verbouwing is het aanvragen van een nieuwe omgevingsvergunning verplicht. Een onderdeel

van de aanvraagprocedure is het uitvoeren van een wettelijk verplicht onderzoek. Hieruit bleek dat de aanwezigheid van vleermuizen niet uitgesloten kan worden.

In de eerder gecommuniceerde opleverperiode voor de zomer van 2025 is met deze situatie geen rekening gehouden. De verbouwing start immers pas na verlening van de omgevingsvergunning. De oplevering verschuift zoals het er nu uitziet in het gunstigste geval naar het voorjaar van 2026. In de tussentijd doet de gemeente wel al het mogelijke om deze periode te verkorten.

Bouw appartementencomplex van start

Na jarenlange voorbereidingen en procedures, startte begin maart de bouw van 11 appartementen aan de Juliana-Bernhardlaan: Residentie Kasteel Hoensbroek

Drie voormalig wijkbewoners, Vier vragen

Er wordt vanuit het Nationaal Programma Leefbaarheid en Veiligheid Heerlen-Noord hard gewerkt om dit stadsdeel uit het slop te halen. Gemiddeld leven mensen hier jaren korter dan het landelijk gemiddelde, leven ze ongezonder en vinden moeilijker werk. Dit is slechts een kleine opsomming van problemen die ook in delen van Maria-Gewanden merkbaar zijn.

De situatie is niet helemaal nieuw voor wie de geschiedenis van Maria-Gewanden kent.

Het leek ons goed om enkele voormalig wijkbewoners te vragen hoe zij opgroeiden in onze wijk, maar vooral ook: wat zou goed zijn voor de toekomst van Hoensbroek; welk advies hebben zij voor inwoners, politiek en beleidsmakers?

Aan het woord: Loek Radix, Hans van den Bosch en Reinoud Joosten die een indrukwekkende carrière opbouwden en die ooit startten in onze wijk.

LOEK RADIX

Ik ben Loek Radix, geboren in 1956 (inmiddels dus 69 jaar).

Bij mijn geboorte woonden wij in de Burchtstraat 14 in de kleine kolonie, maar al snel verhuisd naar Slotstraat 7, (vanwege een grotere tuin) ook in de kleine kolonie.

Nog later (1968) zijn we verhuisd naar de 2-op-1-woningen onderaan in de Hoofdstraat.

Ik ben gepensioneerd, maar doe nog een aantal bestuurlijke taken (waaronder penningmeester van de Stichting Behoud Mijnhistorie en voorzitter van het bestuur van Ave Rex Christe, de eigenaar van kasteel Hoensbroek).

Ik ging naar de Heilig Hartschool, zoals alle jongens uit Maria-Gewanden. We voetbalden bij

Kaspora, eerst op de Klinkertstraat, later achter de kolonie. Zowel de grote als de kleine kolonie stikte van de jonge gezinnen met kinderen. We konden met de kleine kolonie een heel elftal op de been brengen (met één meisje, Emmy Wolters, van het transportbedrijf op de Keukenweideweg) en speelden regelmatig tegen de grote kolonie of het Kraaiennest.

‘Wat essentieel is voor de ontwikkeling van Heerlen Noord is werk, werk en nog eens werk. Hoogwaardig werk voor praktisch opgeleide mensen. Dus geen distributiecentra, maar hoogwaardige industrie.’

Loek Radix

Veel vaders werkten nog op de koel. We leefden als kinderen voortdurend buiten op straat. Onze jeugd was erg gelukkig.

Achteraf gezien was het onderwijs op de Heilig Hartschool vrij slecht. Ik was de enige jongen uit mijn klas die naar St. Jan ging, de rest ging naar de ambachtschool.

Wat ik uit deze periode voor de rest van mijn leven geleerd heb: doe maar gewoon.

Wat essentieel is voor de ontwikkeling van Heerlen Noord is werk, werk en nog eens werk. Hoogwaardig werk voor praktisch opgeleide mensen. Dus geen distributiecentra, maar hoogwaardige industrie. Die is er namelijk nooit gekomen na de mijnsluiting.

REINOUD JOOSTEN

Ik ben docent en onderzoeker bij Technische Bedrijfskunde aan de universiteit van Twente in Enschede. Ik doceer hoofdzakelijk financieel-economische vakken en mijn onderzoeksgebieden zijn wiskundige economie, finance en speltheorie met allerlei toepassingen zoals op het gebied van datamanagement of internetveiligheid. Een nevenactiviteit is dat ik in de redactie van een wetenschappelijk tijdschrift op het gebied van de evolutionaire economie zit.

Mijn wieg stond in 1961 in de Vroedvrouwenschool in Heerlen, maar we woonden (kort) in Kerkrade, ik herinner me bijna niks van die tijd. Mijn eerste woonplek in Hoensbroek

was aan de Burgemeester Slanghenstraat tegenover de Singel, later verhuisden we naar de Slot Harenlaan.

Ik heb vol van mijn jeugd in Hoensbroek genoten, op de lagere scholen Christus Koning en de St. Cecilia, later St. Jan. Ik had veel vrienden en een aangenaam sociaal leven, ietwat aan de rustige kant, geen disco's, geen verboden middelen, niet roken, eigenlijk ietwat suf. Ik heb allerlei hobbies gehad: tennis, zwemmen, de verkenners, paardrijden, basketball. Ik ben bij basketball blijven hangen en ben nu nog actief als coach voor jeugdteams in Tilburg. Ook nu nog heb ik een vriendenkring die oorspronkelijk uit het basketball afkomstig is.

Wij woonden op de Slot Harenlaan in het zogenaamde bungalowpark en velen in Hoensbroek dachten dat dat een enorme kakwijk met Hollanders was. Althans zeker een aantal leraren op St. Jan, met wie ik daarover felle discussies voerde. Maar bij ons woonden veel Gebreuker en de voertaal was Limburgs. Onder die Gebreuker veel locale middenstanders, die net als mijn vader hard werkten en hun droom konden verwezenlijken: een huis te bouwen. Dat kwam de sfeer heel erg ten goede en het was een hele gezellige omgeving met warme mensen. Ik kan me menig feest nog levendig herinneren. We gunden elkaar ook iets, dat is volgens mij typisch Limburgs. Als je speelgoed nodig had, kon je bij Pierre en Tiny in de Kouvenderstraat terecht, als we vlees nodig hadden kon je bij Gène en Marga in de Hoofdstraat terecht enz. Als ik aan de grotere omgeving denk, neemt het kerkje een voorname plaats in. Mijn ouders waren serieuze katholieken en wilden dat mijn broertje en ik elke week naar de kerk gingen, zelfs toen we al studeerden en alleen gedurende de weekends in Hoensbroek waren. Dan herinner ik me de afbeelding van de zwarte Madonna, die achterin de kerk hing, de Poolse bijeenkomsten, de komst van een bisschop, de vele kerstdiensten met muziek en allerlei fratsen die ze elk jaar weer opnieuw erbij verzonnen zoals baby's in de dienst, ik geloof zelfs beesten... Het kasteel vormt natuurlijk ook een blikvanger in de wijk en dat is een heel bijzondere attractie geworden. Natuurlijk ben ik met mijn kinderen wel eens op het kasteel geweest en de shows werden elke keer uitgebreider en onderhoudender. Spreekt voor zich dat ik een stem op ons kasteel heb

uitgebracht recentelijk in een of andere wedstrijd voor het mooiste kasteel of de beste attractie van Nederland. Volkomen terecht hebben we dit gewonnen!!!

Ik heb op een kleuterschool gezeten naast de Christus Koningkerk en later op de Christus Koning lagere school. De laatste was eerst gevestigd op de grens van de Slak en is later verhuisd naar het net vrijgekomen gebouw van de oude Don Bosco, aan de overkant van de Auvermoerbeek, vlakbij fietshandel Arets. Wijzelf verhuisden van de Slanghenstraat naar de Slot Harenlaan en om de een of andere reden kwamen wij terecht bij de St. Ceciliaschool. Bij de overgang merkte ik dat ze op de nieuwe school verder waren dan waar ik vandaan kwam, ik haalde dit gelukkig snel in maar ik herinner me dat ik het niet leuk vond

'Ik hoorde een paar jaar geleden dat een enquête had uitgewezen dat Heerlen een stad was met heel veel kwaliteit om te wonen, maar niemand er wil wonen... Deze paradox moet opgelost worden, en in het belang van de regio, zo snel mogelijk.'

Reinoud Joosten

achter te lopen. De nieuwe school was ook in andere aspecten uitdagender en ik heb er sindsdien altijd voor gezorgd dat ik niet achterop raakte, in tegendeel. Ik denk dat ik met recht een studee genoemd zou kunnen worden. Dit zette zich eigenlijk voort op de St. Jan, zodat ik met weinig problemen naar het gymnasium kon. Dat ik goed kon leren was mooi meegenomen, maar ik had ook geleerd dat het nodig was ervoor te werken.

Dit laatste heb ik niet altijd in de volle aandacht kunnen houden. Tijdens mijn studietijd in Tilburg (econometrie) was ik namelijk misschien meer bezig met mijn hobby basketball (spelen en coachen) dan met waarvoor ik eigenlijk daar was. Ik heb lang gestudeerd, met horten en

stoten, tot enig verdriet en zorgen van mijn ouders. Toen ik echter een onderwerp vond waarin ik mijn ei kwijt kon, namelijk eigen onderzoek naar eigen ontwikkelde ideeën, werd mijn studie ook een hobby en ging het weer heel soepel. Zonder overdrijven geldt dit nog steeds in mijn werk. Ik ontleen veel voldoening aan het bezig zijn met onderzoek naar concepten en ideeën uit de eigen koker, maar ook (en misschien nog meer) aan het doorgeven van kennis, technieken en dergelijke aan de volgende generatie. Dat het overbrengen van kennis bevredigend kan zijn, had ik al eerder ontdekt in mijn schaduwcarrière als basketballcoach, dus daarmee valt een heleboel achteraf op zijn plaats. Naast de vakken die ik elk jaar weer verzorg, heb ik ook enkele honderden mensen tijdens hun afstudeertrajecten (meestal stages) begeleid, maar ik heb ook een aantal mensen bij hun promotieonderzoek begeleid.

Ik durf geen adviezen te geven omdat ik al heel lang weg ben uit Hoensbroek. Ik ben in 1980 gaan studeren en heb nog een paar jaar in Maastricht gewoond tijdens mijn promotie, maar daarmee heb ik mijn recht van spreken verloren. Als ik terug ben in Hoensbroek valt mij op dat er ontzettend veel is afgebroken maar ook dat er dingen terugkomen maar dan minder in omvang, aantal en maatschappelijk belang. De LTS ligt tegen de grond, de St. Cecilia en de St. Franciscus liggen tegen de grond, symbolen voor de vergrijzing? Binnenkort gaat een gedeelte van de Kasteelkolonie tegen de grond, heb ik vernomen. De Kouvender zou ontwikkeld worden en er zouden woningen gebouwd worden. Je hebt overal een sfeer van achteruitgang. Ik snap dat Hoensbroek de muziekschool wil behouden. Meerdere zaken spelen daarbij een rol. Belangrijk lijkt me dat de trend van negativiteit gestopt wordt, belangrijk lijkt me dat er nieuw elan komt, misschien door gemeenschappelijk tegen de gemeente in te gaan.

Het is duidelijk dat Heerlen Noord, waar Hoensbroek en de Maria-Gewanden deel van uitmaken, het op velerlei gebieden heel slecht doet. Ik zou dan ook verwachten dat er inspanningen komen om weer 'get schwing in de boet' te brengen, eerder dan het sluiten van een ziekenhuis of het verplaatsen van een hoofdkwartier. Een samenhangend beleid met gerichte investeringen in plaats van kortlopende financiële overdrachten is mijns inziens nodig. Als echte universiteitsman denk ik

dan, maak van de Open Universiteit een universiteit met studenten die in de regio wonen. Zorg ervoor dat er een link komt met aspecten die je voor de regio van belang acht, technologie of toerisme. Ik hoorde een paar jaar geleden dat een enquête had uitgewezen dat Heerlen een stad was met heel veel kwaliteit om te wonen, maar niemand er wil wonen. Deze paradox moet opgelost worden, en in het belang van de regio, zo snel mogelijk.

HANS VAN DEN BOSCH

Ik ben algemeen directeur van DP World Chemical Transport in Europa met hoofdvestigingen in Duitsland en Nederland. Deze onderneming is onderdeel van DP World, een wereldwijd opererend bedrijf in de op- en overslag van zeecontainers, in de logistiek en in transport. DP World Chemical Transport is actief in het bulktransport van vloeibare chemische stoffen over de weg en over het spoor en in het opslaan, repareren en reinigen van tankcontainers. Samen met mijn managementteam bepaal ik de strategie van de onderneming, neem investeringsbeslissingen en ben verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken. Chemical Transport in Europa heeft ongeveer 400 medewerkers, hoofdzakelijk vrachtwagenchauffeurs. Daarnaast uiteraard transportplanners, reinigers, monteurs, verkopers en administratief personeel.

Ik ben in 1961 geboren als 5^e kind in ons gezin met 6 kinderen en heb een groot gedeelte van mijn jeugd in de

wijk Maria-Gewanden aan de Zandbergsweg gewoond, vlak naast het toen nog actief in gebruik zijnde spoor. In verband met mijn studie economie aan de universiteit in Tilburg, ben ik in 1980/81 uit Hoensbroek vertrokken.

Ik heb vele, mooie herinneringen aan mijn jeugd in Hoensbroek. De lagere schooltijd aan de Heilig Hart school, voetballen na school op het veldje bij de Vogeltjesbuurt en bij Kaspura in de kasteelkolonie, in de buurt knikkeren,

‘Mensen moeten persoonlijke kansen concreet en behapbaar voor zich kunnen zien; geen vergezichten maar concrete actiepunten die tot haalbare resultaten kunnen leiden. Echter, als delen van de geïntegreerde aanpak wegvallen, bijvoorbeeld door geldgebrek of politieke onenigheid, dan is het risico levensgroot dat de hoofddoelstelling niet gerealiseerd gaat worden’.

Hans van den Bosch

de mis dienen tijdens schooltijd, de eerste Heilige Communie, prins Carnaval, op kamp, eindexamen Atheneum aan het St-Janscollege, vrienden, familie, feestjes, de eerste vriendinnetjes, zaalvoetbal bij Bipades etc. Al met al een nagenoeg zorgeloze tijd in een eenvoudige, wellicht armere wijk van Hoensbroek, zonder groot materieel bezit. Een ‘rijke’ periode in mijn leven waar ik méér dan tevreden op terugkijk.

De schooltijd zelf, met name aan het St-Janscollege, heb ik over het algemeen ervaren als een noodzakelijk

‘De basis voor succes en geluk in het leven ligt bij de opvoeding door de ouders. De waarden en normen die ik van mijn ouders heb meegekregen, hebben mij gevormd tot wie ik nu ben.’

Hans van den Bosch

kwaad, maar wel met het besef dat een goede opleiding vele deuren opent naar een welvarende toekomst. De basis voor succes en geluk in het leven ligt bij de opvoeding door de ouders. De waarden en normen die ik van mijn ouders heb meegekregen, hebben mij gevormd tot wie ik nu ben. Uiteraard is de structuur en de regelmaat die de (basis) school leverde, ook vormend geweest. Tegenwoordig wordt een gedeelte van de opvoeding en verantwoordelijkheid ten onrechte bij de basisschool en middelbare school gelegd. Het gebrek aan opvoeding door de ouders, ongeacht de oorzaak hiervan, ligt aan vele maatschappelijke problemen ten grondslag. Dat is mij en mijn generatie grotendeels bespaard gebleven.

Ik ben een groot voorstander van de integrale aanpak zoals in het Nationaal Programma Leefbaarheid en Veiligheid (Nationaal Programma Heerlen-Noord, red) is voorzien. Maar dan wel met een consequente uitvoering en langetermijnopvolging. Dat betekent ook: geen soft beleid van pappen en nathouden maar indien nodig, het verwijderen van tegenwerkers uit het lopende programma.

De ontwikkelingsmogelijkheden van individuen moeten volgens mij in het Nationaal Programma centraal staan. Immers, zonder persoonlijke interesse komt niemand in beweging. Mensen moeten persoonlijke kansen concreet en behapbaar voor zich kunnen zien; geen vergezichten maar concrete actiepunten die tot haalbare resultaten kunnen leiden. Echter, als delen van de geïntegreerde aanpak wegvallen, bijvoorbeeld door geldgebrek of politieke onenigheid, dan is het risico levensgroot dat de hoofddoelstelling niet gerealiseerd gaat worden.

Een projectmatige aanpak met een lokaal projectteam met uitgebreide bevoegdheden, met doorzettingsvermogen en de moed om, waar nodig, impopulaire beslissingen te nemen, zijn hierbij volgens mij onmisbare voorwaarden.

Dromen aan de Auvermoer

Door Lian Strijards

Overall witte bloesem. Meneer de Bruin zat in de schaduw bij de meanderende beek, haalde diep adem, genoot van de frisse wind en de ruisende bladeren en dacht aan de tijd dat die beek hier voor hem nog kaarsrecht liep. Dat moest toen van de planologen, dat was ergens goed voor, beter dan een meanderende beek.

Dat de beek nu zo mooi meanderde en het water helder was, dat beviel hem wel. Net als de geur van de bloesems en het gras. De wereld veranderde nu wel heel snel, dacht hij. Hij was er een beetje bang voor. Voor je het wist stond er ineens een "Trump Tower" in het dorp, pal naast de kleine Sint Jan. Of een ander raar glazen gebouw, zodat je je in Dubai waande. Je zag om je heen hoe er overal werd gebouwd. En welke café's er ineens verdwenen waren. Je zag hoe er overal werd geïnvesteerd, er werden flinke winsten gemaakt in de vastgoedwereld. En er werd ook nog zo snel gedigitaliseerd, dat de dingen voor meneer de Bruin steeds moeilijker te volgen waren.

Er gebeurde van alles en toch was het dorp leeg op deze mooie, zonnige vrijdagmorgen in de meivakantie. Oorverdovend leeg. De marktkooplui waren verdwenen uit het straatbeeld,

net als de kinderen. Die zouden allemaal wel achter hun beeldschermen zitten. Voor je het wist was meneer de Bruin natuurlijk zelf ook ineens verdwenen. Wie weet was over vijftig jaar het hele dorp verdwenen, was iedereen vertrokken. Er waren tegenwoordig mensen die al plannen maakten voor vertrek naar een andere planeet!

In de stadskrant had de burgemeester de lezers, de inwoners van de streek "lieve mensen" genoemd. Dat beviel meneer de Bruin wel. Hij hield van lieve mensen. Het leek hem wel wat: een gastvrij dorp vol lieve mensen, met liefde voor al wat leeft. Touwtje uit de brievenbus, iedereen was welkom. Spelende kinderen, op straten en op pleinen, onder de brug en in het park. Tijd om te spelen, ruimte om te spelen. Ruimte om te delen.

Meneer de Bruin dacht door. Meneer de Bruin dacht ver. Net als die meneer die nu nadacht over Heerlen Noord, de filosoof van Nederland. Heerlen Noord? Het sprak wat meneer de Bruin betreft niet tot zijn verbeelding, nee, ieder Noord heeft zijn Zuid, en zijn west en zijn oost. Maar Hoensbroek wel, dat was zijn thuis, daar woonden zijn vrienden, daar was de warmte. Nog wel.

Er werden op het stadhuis doorlopend plannen gesmeed voor een nieuwe toekomst. Van wie was die toekomst? En van wie was die ruimte?

Gelukkig stond in de stadskrant onlangs ook dat er een nieuwe grondpolitiek zou worden gevoerd, waarin het algemeen belang groter zou worden dan het privébelang. Dat was interessant. Minder resorts voor de rijken, en meer speelruimte voor iedereen?

Hij hoopte het maar.

Meneer de Bruin neuriede een lief en speels wijsje. Een lied dat ooit werd gezongen door de gouverneur, die eigenlijk ook wel speels genoemd kon worden, "let een bietje op elkaar". Hoogste tijd om eens goed na te denken over de toekomst van het dorp en de kinderen. En vooral om te blijven zingen. Samen. Liedjes voor weer en wind.

*Let 'n bietje op - let 'n bietje op elkaar
Same kinne veer boewe aan 'n nuuj
begin*

*Höb respekt en óch vertroewe
Dat hat ummer zin dus...*

*Let 'n bietje op - 'n bietje op elkaar
Let 'n bietje op elkaar!*

Ontwikkelingen in de Kasteelbuurt

Woonpunt en de gemeente Heerlen slaan de handen ineen om de Kasteelbuurt klaar te maken voor de toekomst. Het doel? Een leefbare, groene en veilige buurt voor jong en oud!

Wat gaat er gebeuren?

- **Sloop:** 38 woningen aan de noordzijde van de Markgravenstraat worden gesloopt, inclusief 10 leegstaande woningen.
- **Renovatie:** 68 woningen krijgen een flinke opknapbeurt.
- **Nieuwbouw:** In het hart van de buurt komt ruimte voor levensloopbestendige en eigentijdse woningen.
- **Behoud van historische identiteit**
- Bij de renovatie blijft **de rijke historie van de Kasteelbuurt behouden.**

Naast de woningen wordt ook de buurt zelf aangepakt, met een nieuwe inrichting en betere verbindingen. Woonpunt maakte speciaal voor de bewoners van de Kasteelbuurt een folder waarin de plannen worden uitgelegd en welke regelingen en vergoedingen er in het leven worden geroepen.

Verder is er een stappenplan gemaakt waarin staat op welke manier bewoners ondersteund worden bij de veranderingen in hun buurt.

Hoewel Woonpunt een klein voorbehoud maakt (er kunnen externe zaken zijn waar Woonpunt geen invloed op heeft), ziet de planning er voorslagnog als volgt uit:

- Januari 2025: het sociaal plan gaat in;
- Voorjaar 2025: huisbezoeken bij huurders;
- Januari tot en met september 2026: voorbereidingen voor de sloop;
- September 2026: start van de sloop;
- 2027: voorbereiden en start van de nieuwbouw.

15 juni: JONG TALENT KLAS

3e keer in d'Engelensael

Beste Muziekvrienden,

Graag kondig ik weer de Jong Talent Klas van het Conservatorium te Maastricht aan, die dit jaar voor de 3e keer in d' Engelensael acte de présence zal geven. Het wordt weer genieten van prachtige muziek, gemaakt door deze jonge mensen, die met hart en ziel aan hun toekomst werken.

De voorstelling vindt plaats op zondag 15 juni 2025 om 11.00 uur in d' Engelensael, Hoofdstraat 214, 6432 GL te Hoensbroek.

Entrée: 10 Euro per persoon.

Men kan nu al reserveren door het bedrag à 10 Euro over te maken op bankrekening: NL33 INGB 0001 195339, t.n.v. A.H.C. Smits-Gulikers. Men kan ook via e-mail reserveren: smitsgul@xs4all.nl en op de dag zelf aan de kassa betalen. Wees er snel bij, want het gaat snel.

En ik wens nu al iedereen een mooie muzikale zondagmorgen, de Saelvrouw Angelina.

Stichting SCHOPLA al ruim 20 jaar actief voor een fijne buurt!

Wist u dat op een gedeelte van de Steenberg sinds 2001 een actieve Stichting zich inzet voor de saamhorigheid en leefbaarheid? Stichting Schopla, opgericht met het idee om de banden tussen buurtbewoners te versterken, begon ooit met het organiseren van gezellige buurtfeesten.

In de loop der jaren is Schopla uitgegroeid tot een belangrijke partner voor de gemeente Heerlen, met concrete resultaten in hun directe omgeving. Denk maar eens aan de vrolijke bloembakken die hun straten opfleuren, een initiatief van Schopla in samenwerking met de gemeente en Tuincentrum Egidio Pettini. Ook het populaire 'levend tafelvoetbal' voor de jeugd, dat bijdroeg aan het verminderen van overlast, werd door Schopla georganiseerd. Daarnaast heeft de Stichting zich ingezet voor het onderhoud van een braakliggend terrein aan de Steenkoolstraat, waardoor het een fijnere aanblik kreeg. Tegenwoordig zijn er op die plaats huizen gebouwd.

In 2018 werd er een gezellige buurtbieb aan de Opbraakstraat gerealiseerd, een plek waar boeken worden gedeeld en ontmoetingen plaatsvonden. Later werd er nog een bankje bij geplaatst. Tot heden is deze buurtbieb nog steeds actief en menig "boekenwurm" legt er boeken neer en/of neemt weer nieuw leesmateriaal mee.

Tijdens de uitdagende coronaperiode liet Schopla haar betrokkenheid zien in de wijk met hartverwarmende acties richting de buurtbewoners. Een van deze acties was dat er A4-tjes in de brievenbussen werden gegooid met daarop rode en groene beertjes. Het idee erachter was dat op een eenvoudige manier de bewoners konden aangeven of ze hulp nodig hadden (boodschappen/medicatie halen e.d.) of dat alles goed ging richting de andere bewoners.

Schopla luistert ook naar de bewoners, naar hun vragen en ideeën. Deze kwamen met de vraag voor een AED in de wijk (dichtstbijzijnde voor de bewoners was toentertijd bij de Plus). In 2019 werd een doneeractie georganiseerd. Huis aan huis werd per flessenpost een briefje afgegeven met de boodschap: "Schipbreukelingen sturen dit voor hulp. Wij ook. Help ons eventueel elkaar te redden." Op dat briefje stond een kleine uitleg met het doel, namelijk het collecteren van geld voor een nieuwe AED in de wijk. Door de giften van vele mensen uit de buurt en enkele sponsors werd het gehele bedrag voor de AED opgehaald en hangt er nu een AED in hun buurt. Na het ophangen en bewust maken dat naast een AED er ook vrijwilligers nodig waren om de AED nog sneller te kunnen gebruiken, was er in samenwerking met Hartveilig en SBMG een extra reanimatiecursus ingepland waar een groot aantal buurtbewoners (zowel jong als oud) aan

deelnamen.

In 2021 kreeg een met graffiti besmeurd Enexis trafohuisje aan de Lampisteriestraat een ware metamorfose. Dit werd omgetoverd tot een prachtig kunstwerk en een lust voor het oog. Het bevat verschillende tekeningen die betrekking hebben op het mijnverleden van onze regio.

7 juni: Opening Mijnstraatroute

*Het meest recente project van **Stichting Schopla** is de realisatie van de **Mijnstraatroute**.*

Wie weet nog wat de straatnamen, die te maken hebben met het mijnverleden, betekenen?

Om ons rijke mijnverleden levend te houden is aan elke straatnaam, die een link met de mijngeschiedenis heeft, de betekenis ervan toegevoegd. Zo wordt wandelen door onze buurt een leerzame en boeiende ervaring!

De route begint en eindigt op het Hub Cobbenpad (oude mijnspoor) ter hoogte van de Sleinadastraat.

De bijzondere route volgt vanaf het Hub Cobbenpad de straten van Schopla en omgeving. Om de route te volgen hoeft men alleen de route qr-code te scannen.

Burgemeester Wever zal het eerste bord onthullen om 11.15 op het kruispunt Parkstadroute/Sleinadastraat

Buurtbewoners kunnen nog steeds genieten van de vaste activiteiten die Schopla organiseert. Zoals het jaarlijkse buurtfeest, de kleurrijke bloemenmarkt, de gezellige kerstbomenactie waardoor een gedeelte van de Steenberg wordt voorzien met kerstbomen aan de lantaarnpalen. Schopla vraagt dan aan de bewoners en kinderen om zelf de kerstbomen te versieren. En sinds een paar jaar de sfeervolle WinterFair op het einde van het jaar waar verschillende producten worden verkocht door lokale ZZP'ers en hobbyisten. Bij alle evenementen staat de sociale cohesie voorop, want uiteindelijk gaat het erom dat er onderlinge verbondenheid is tussen de mensen, het gevoel van gemeenschappelijke identiteit en de bereidheid om naar elkaar om te kijken. Daarom is de spreuk van Schopla ook, "Schopla zijn we samen" een verwijzing dat iedereen er voor elkaar kan zijn.

Stichting Schopla is dus al meer dan twee decennia de drijvende kracht achter positieve ontwikkelingen in de buurt. Door de inzet van vele vrijwilligers en bestuursleden bestaat Schopla in 2026 25 jaar. Iets wat je tegenwoordig amper nog maar hoort!

Heel veel interviews met prominente buurt- en wijkgenoten, mensen uit de politiek, sport, talloze artikelen over activiteiten in onze wijk, bladzijden vol nieuwtjes, over clubs, het maatschappelijk leven in Maria-Gewanden. Actieve vrijwilligers, initiatiefnemers, participanten en nog veel meer.

[illegible]

Ontwikkelingen in de Hoofdstraat

door Remko van Hummel (gebiedsregisseur Hoensbroek)
en
Maurice Veders (regisseur sociale veiligheid)

Zoals u als buurtbewoner in Maria-Gewanden ongetwijfeld heeft opgemerkt, is 2024 in de Hoofdstraat een bewogen jaar geweest.

Aanleiding

Dat begon met de beoogde verhuizing van MET ggz vanaf de Heisterberg naar de Hoofdstraat. Daar had MET ggz reeds een leegstaand pand aangekocht, in de verwachting dat de gemeente Heerlen de vereiste vergunning voor de vestiging in de Hoofdstraat zou verlenen. Bewoners van de Hoofdstraat en omliggende straten hebben zich daartegen verzet, met als uiteindelijk resultaat dat de gemeente de vergunning niet heeft verleend. Aan dat besluit ging op 15 april 2024 wel een drukbezochte bewonersavond in De Koffiepot vooraf, waarop bewoners de gelegenheid kregen om met gemeente, Woonpunt en politie in gesprek te komen over alles wat wel maar vooral ook niet goed gaat in de Hoofdstraat.

Dit vormde de aanzet om de inzet in de Hoofdstraat – focusgebied in de aanpak van Nationaal Programma Heerlen Noord – te intensiveren.

Acties

Na afloop van de bewonersavond op 15 april werd aan de bewoners van de Hoofdstraat en directe omgeving een oproep gedaan zich aan te melden voor een bewonersgroep die op reguliere basis met gemeente, Woonpunt, politie en Buurtteams Heerlen in gesprek gaat over het wel en wee in de Hoofdstraat. Maar ook om het mogelijk te maken gezamenlijk op te trekken. Niet alleen hebben verschillende bewoners zich daarvoor aangemeld. Ook de Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden is in die bewonersgroep vertegenwoordigd. Op het moment van schrijven hebben er al vijf overleggen met de bewonersgroep plaatsgevonden. In 2025 gaan we daarmee door.

In 2024 heeft de gemeente Heerlen het leegstaande pand op Hoofdstraat 110 betrokken om er een Samen In De Buurt-kamer van te maken. De Samen In De Buurt-kamer is in ieder geval elke woensdagochtend en elke donderdagochtend geopend voor bewoners van de Hoofdstraat en omgeving. Mensen mogen er vrij naar binnen lopen om vragen te stellen, informatie te delen of bijvoorbeeld een gesprek aan te vragen met de wijkagent. Steeds meer bewoners van de Hoofdstraat en omgeving, maar zelfs uit andere wijken van Hoensbroek weten de weg naar de Samen In De Buurt-kamer te vinden.

Behalve dat bewoners er vrij naar binnen mogen lopen, vinden er allerlei overleggen plaats en hebben verschillende bewoners zelfs kosteloos de ruimte gehuurd om er activiteiten door en voor de bewoners te ontplooiën.

Ook met de Samen In De Buurt-kamer gaan we in 2025 door.

Daarnaast heeft de gemeente Heerlen in 2024 twee besluiten genomen om de openbare orde in de Hoofdstraat en heel Maria Gewanden-Terschuren beter te kunnen handhaven en er de leefbaarheid en veiligheid te bevorderen: een aanwijzingsbesluit voor mobiele camera's en een aanwijzingsbesluit voor een geheel alcoholverbod. Er zijn voor Maria-Gewanden een tweetal mobiele camera's gekomen die al naar gelang de noodzaak eenvoudig kunnen worden geplaatst. Primair in de Hoofdstraat, maar indien nodig ook elders in de wijk. Het algehele alcoholverbod verbiedt het om in de openbare ruimte alcohol te nuttigen of aangebroken flessen of blikken alcohol bij je te hebben. Dit verbod gold al voor veel wijken in de stad, maar nog niet voor Maria Gewanden en Terschuren. Deze wijk is er nu aan toegevoegd. Om te voorkomen dat overlast of het nuttigen van alcohol in de Hoofdstraat met deze maatregelen eenvoudig verplaatst naar andere straten in de wijk, is ervoor gekozen beide aanwijzingsbesluiten voor de hele wijk te laten gelden.

Tot slot hebben in 2024 in de Hoofdstraat verschillende zogenaamde integrale controles plaatsgevonden. Daarbij worden kamerverhuurpanden, bedrijfspanden, maar ook leegstaande panden en zelfs garageboxen zonder vooraankondiging gecontroleerd op illegale praktijken en andere misstanden. Het doel is opnieuw het bevorderen van de leefbaarheid en veiligheid in de omgeving. Ook hiermee zal in 2025 worden doorgegaan.

Toekomst

In 2024 is er in de Hoofdstraat een aantal belangrijke stappen gezet om meer in contact te komen met de bewoners en om de leefbaarheid en veiligheid te vergroten. Veel zaken die in 2024 zijn opgestart of uitgevoerd, zullen zoals al vermeld in 2025 worden voortgezet of herhaald. Maar om de leefbaarheid en veiligheid in de Hoofdstraat echt te vergroten, is meer nodig. Zowel meer tijd als meer acties. De gemeente Heerlen, maar ook andere professionele partijen zoals politie, Woonpunt en Buurtteams Heerlen willen daar werk van blijven maken. De gemeente Heerlen wil bijvoorbeeld de Hoofdstraat meer vergroenen en de leegstand aanpakken.

Woonpunt heeft inmiddels de gewenste poort ter hoogte van Hoofdstraat 147-171K geplaatst en is met de bewoners van dat complex in gesprek om nog meer stappen te zetten die de leefbaarheid vergroten. Er komt een eerste overleg tussen bewoners van de Hoofdstraat, de verschillende aanbieders van beschermd wonen die in de directe omgeving aanwezig zijn en de gemeente. De politie zal zich in het gebied nog meer gaan bezighouden met het bestrijden van drugsoverlast.

Bovendien willen we de bewoners van de Hoofdstraat expliciet de ruimte geven met ons mee te denken over gewenste maatregelen die de leefbaarheid en veiligheid vergroten. We vragen hen waar mogelijk ook zelf activiteiten die daaraan bijdragen te ontplooiën en ondersteunen daar zo goed mogelijk bij.

Hopelijk kunnen we in 2026 samen constateren dat er opnieuw een aantal belangrijke en noodzakelijke stappen gezet zijn in de Hoofdstraat. Samen met professionele netwerkpartners en bewoners zullen we daarvoor blijven gaan.

EEN WEEFSEL ALS EEN NET WAAR ELKE KNOOP TELT

Door William Otermans

De situatie in de buurt heeft er toe geleid dat er meer contact is met de lokale overheid en instanties die zich tot taak hebben gesteld dienend te zijn aan behoeften van bewoners. Om te achterhalen wat die behoeften zijn verwacht je dat er vragen gesteld worden en er geluisterd wordt naar wat er werkelijk speelt, wat zijn die behoeften? Op dit vlak valt nog veel winst te behalen, luisteren en leren zien zonder vooroordeel of vooringenomenheid is geen vanzelfsprekendheid. Een terugkoppeling op een vraag geven evenmin.

Onder het kopje SAMEN wordt een poging ondernomen. Tot nu toe is luisteren vooral zenden en afschermen. Het begrip SAMEN heeft door mijn opvoeding en persoonlijke ontwikkeling vanuit mijn professie als kunstenaar en conceptarchitect een andere inhoud gekregen. In het proces van de overheid wordt een belangrijk facet overgeslagen, namelijk verplaats je in de situatie van die ander. En het allerbelangrijkste komt niet eens aan bod, dat is handelen vanuit de scheppende kracht, creëren, veranderen. Die kennis en vaardigheid ontbreekt.

Met alle goede bedoelingen en aangestuurd vanuit kennis van zaken op het eigen vakgebied benadert men situaties en tracht zo oplossingen aan te dragen. Het zijn vooral handhaving en politie die stappen kunnen zetten en zetten. Dat doen ze goed. Gelukkig.

De bron van problemen ligt niet hier, niet lokaal, die bron ligt in Den Haag, wij worden slechts met de uitwassen van maatregelen geconfronteerd. Onmogelijke maatregelen die de leefbaarheid onder druk zetten. Het gaat ook altijd om geld en dan met name om bezuinigen. Meer voor minder. Wat dacht je zelf wat daarvan het resultaat is?

In de gesprekken met de overheid zijn de kaarten geschud en verdeeld in de porties, wij professionals en jullie buurtbewoners. Wat bedoelt men, dat de kennis en kunde bij hen ligt of dat zij betaald worden voor datgene wat ze doen? Wat maakt dit verschil en is dit nodig? Er zijn gebieden waar zij inderdaad meer kennis van zaken hebben. Dat zijn handhaven en bestuurlijk politiseren. Wij hebben behoefte aan een verandering op de gebieden leefbaarheid en veiligheid, dit naar het vocabulaire van de gemeente, zij gebruiken deze termen.

En wanneer de professionals na een dag werken thuis komen dan zijn zij daar de buurtbewoners, toch? Net als wij? Of toch niet, bij ons leven buurtbewoners die hun professie in de eigen wijk uitoefenen. Zij zijn dus professional én buurtbewoner. Onze straat, onze buurt, ons dorp levert decennialang reeds professionals op alle gebieden. We hebben praktisch en theoretisch georiënteerde vaklieden. Introvert en extrovert opererende beroepen. Tegenover alle professionals die over ons regeren zetten wij een batterij aan kunde

van gelijke orde grootte en wellicht meer. Dat is een wedstrijd die wij niet willen voeren en moeten voeren, dit leidt tot niets. Op één gebied kunnen de professionals moeilijk tot niet meekomen, de vaardigheid van buurtbewoners die met nog €5,- in de beurs een maaltijd voor een gezin op tafel toveren. Waar het einde van de maand nog niet gehaald is en vele rekeningen wachten op betaling.

ARMOEDE.

Armoede moet je (bijna zelf) ervaren hebben om te weten wat het met mensen doet.

Ervaringsdeskundige zijn en een inlevingsvermogen hebben zijn onderdelen van professional zijn. Als we ons nu eens niet hoeven te identificeren aan de hand van een professie, een beroep en daar niet de erkenning uit hoeven te halen maar gewoon vanuit de intentie waarmee we in dit dorp leven een waarde hebben. Mogelijk dat we dan de werkelijke waarden van mensen gaan zien. De buurtbewoners die hier met een intentie leven dat het dorp de moeite waard is vormen een weefsel. Dit weefsel is de voedingsbodem waarop een verandering kan plaatsvinden. Dat weefsel is pluriform en multidimensionaal. Dat weefsel kent vrijheid. Dat weefsel dicteert jouw denkbeelden niet. Dat weefsel zegt dat we open staan voor elkaar en verantwoordelijkheid dragen over een gemeenschappelijke leefomgeving. Dat weefsel is als een net dat jou opvangt en steunt wanneer het nodig is. Dat is een weefsel als een net waar elke knoop telt.

Iedereen heeft hier een gelijkwaardige positie en dat heeft niets met een professie te maken. Een professionele houding is dat je dit een waarde kunt geven. Het is prettig om elkaar te kennen en iedereen verder daar te laten waar eenieder wil zijn. Dit weefsel is herontdekt. Op enkele fronten ontstaan hechterere banden, uit eigen beweging. Ook hebben enkele buurtbewoners besloten een actieve rol te spelen in de verandering van de situatie. Zij komen samen in Atelier ViZi (naar Vind mij Zie mij) om te boetsen aan mogelijkheden en zo kansen te creëren voor veranderingen.

Vanuit deze atelier setting wordt onder andere Buurtendus! georganiseerd. Leer je burens kennen, een gezicht bij een naam, hoor wat er speelt, vertel wat je bezig houdt, waarde terug waar ze hoort, samen op weg naar een nieuwe balans. Gewoon een keer per maand, op zondagochtend van 10:00 tot 11:00 uur samen een bakkie doen. Kom gerust eens aan, je bent altijd welkom. Check www.dus-magazine.com voor meer informatie. Atelier ViZi doet meer, informeer bij info@stichtingtien.com voor meer informatie.

SBMG, een TERUGBLIK

**We schreven het al eerder in deze Buurtberichten:
we hebben in het bestaan van de
Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden heel veel
ondernomen, georganiseerd en successen behaald.
Projecten om trots op te zijn. Successen die tijdelijk
waren en successen waar we nog decennia over
zullen spreken.**

We zetten ze nog eens op een rijtje!

We organiseerden **boekenbrunches** met Dick Gebuys, Leonie Robroek, Leon van Dorp, Lex Nelissen, Emile Roemer, Antoine Jacobs, Sander Bossink, Bas Ortmans, Riet en Jan de Wit, Math Mertens, Anya Niewerra, Colla Bemelmans, Jos Smeets, Peter Pauwels, Hans Ermers, Maarten Brorens, Jos Boer, Ivo Senden, Leon van Dorp, Barry Braeken, Hub Stassen, Merlijn Huntjens, Jacques Visker, Jordy Clemens, Wiel Beijer, Charles Claessens, Wiel Verheesen, Hans Kanters, Roger Moreno, Bert Spoelstra, Ben van Melick, Ivo Rosbeek, Antoine Jacobs, Joos Philippen, Ton van Reen, William Otermans, July Vijgen. En natuurlijk waren daar altijd **scholieren van de Vlieger** bij aanwezig. Wat we allemaal deden met de **HAK (Hoensbroekse Amateurkunsten)**: we organiseerden een **fotocursus- en tentoonstellingen**, m.m.v. Arnoud Nilwik, Per Janssen, Karin Counet, Joris Vroemen, Hans Ermers en Emile Bosch, Peter Lambrichts. Er waren talloze **cultuurprojecten**: blokfluitlessen voor scholieren, Vreemde Vogels, Zingen op de markt, Dansen in het dorp, Timo in Afrika m.m.v. het Nederlands Blazers Ensemble, Reis om de wereld, bevrijdingsconcerten, de Dieren gaan ondergronds, het 3x schilderen van de borden aan het Gouverneur Baron van Hövellpein. Natuurlijk was er het in Maria-Gewanden gestarte mega-muziekproject **'Hoensbroekse Luisterliedjes'** dat resulteerde in de dubbel CD **'De Ganse kluur'** waarop meegewerkt werd door: July Vijgen, Hans Ermers, Marc Didden, Ricardo Frederiks, Piet Boonstra, Herman Coenen, Ivo Rosbeek, Hanneke van Criekingen †, Pieter van de Laarschot, Jan Pillaerds, Hans Lansink, Harmonie St. Caecilia, Angelique van Schendel, Wiel Sijstermans, Marcel de Jonge, Lex Nelissen †, Marco Smeets, Lian Strijards, Jean Rosbeek, het Ganse Kluur koor o.l.v. Ute Jobes en Harrie Spronken, Ute Jobes, Math Mertens, Kinderen van BS de Vlieger, Egita Gielen, Ahmed Rebbik, Angelo Bombrini, Michel Henquet,

Roel van Wijk. **Onder de vlag van de SBMG waren de volgende werkgroepen actief:** de seniorenclub, de computerclub, schilderclub Indigo, Koor Sing4Joy, beweegclub, Stichting Wingerdhuys, Stichting Schurenberger Park, werkgroep Veiligheid (AED's), werkgroep onderhoud openbaar groen (Kijk in de wijk, Buurtschouw). **3x per jaar organiseerde de Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden het participantenoverleg waaraan deelnamen:** Tracee/Alcander, BOA's, wijkagenten, buurtregisseurs, BS De Vlieger, Alcander, Incluzio, d'Engelensael, Scouting de Stutters, koor Sing4Joy, Geloof & Vriendschap, de Beweegclub, Heemkundevereniging Hoensbroek, Woonpunt, Vincio, Stichting Schopla, Tafeltennisvereniging TTV, Buurtschakel, Buurtschap Terschuren, Speeltuin Steenberg, Tuindersvereniging Jeugrubbenhof, Op Mezelf, Gemeente Heerlen, BS de Vlieger, Humankind, buurtvereniging Juliana-Bernhardlaan, Doe mee Heerlen-Noord. **Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden** was initiator van drie enorme **groenprojecten** in onze wijk: het **Schurenberger Park**, het **Bongaardpark** en het **kleine parkje aan het Lagervoetpad**. In het **Bongaardpark** tussen Bongaardstraat en de Parkstadroute werden na **inspraakavonden** met wijkbewoners dit parkje aangelegd met bankjes, een kunstwerk en talloze naaldbomen die enerzijds herinneren aan bomen die in de mijngangen werden gebruikt, anderzijds werd het park onderdeel van de **Parkstadroute** door de lus die om het voetbalveldje werd aangelegd. Wijkbewoonster Marianne Isenborghs zorgde voor de beweegtuin. **Het kapelletje bij Terschuren** werd opgeknapt. **Het Schurenbergerpark** (dat zelfs **EenVandaag** en **LI** haalde) werd opgestart door de Stichting Buurtbeheer Maria-Gewanden en uitgewerkt door **een groep enthousiaste vrijwilligers in Stichting Schurenberger Park** die zich vol overgave stortten op hun uitdaging: transformatie van de voormalige sportvelden van VKC en Korfbalvereniging Mariarade. Samen met gemeente, provincie andere sponsors, maar **vooral door inwoners** van Hoensbroek werden er **150 levensloophbomen geplant in 25 soorten**. Er werden **paden** aangelegd, een **kikkerpoel**, en een **verwilderd bos met fruitbomen**. Een fantastisch project en een groengebied dat zijn gelijke niet kent in Heerlen. Het parkje aan het **Lagervoetpad** werd het thuis van ongeveer twintig nieuwe bomen nadat de oude werden gekapt. **Voor Buurtberichten interviewden we o.a.:** Wim Crapels, wethouder Adriane Keulen, wethouder Charles Claessens, wethouder Martin de Beer, wethouder Cor Duijf, Andre Joosten, ex-profvoetballer Mario Eleveld, Scouting de Stutters, Tuindersvereniging Jeugrubbenhof, Lian Strijards (HAK), Cila Offermans†(Voedselbank), Lex van Soest †, Marianne Isenborghs (ouderengroep), Wim en Regine Kortekaas (Heemkundevereniging), Toine Sporken (concertinleidingen), Jolanda Ermers (secretaris Stichting Schurenberger Park), Jos Vankan (Levend Water), brooker Jos Reinders, scholieren die te maken hadden met Coronamaatregelen, May Smeets en Sven van der Linden, (Bs de Vlieger), Jacques Giesbertz (v.m. Muziekschool), 20 jaar Schopla met Servé Sullot, Jos Mevis en Gaston Gelissen (gemeente Heerlen over Heerlen-Noord), Dennis Bertrand (Woonpunt), Jeanne Fober-Cremers (voormalig lerares Heilig Hartschool), Rutger van Dinther (Bs de Vlieger), Jo Hermanns (voormalig voorzitter SBMG), Jelle Adema en Richard Schra (de Stutters).

Traditiegetrouw maakt een groep inwoners van onze wijk en daarbuiten eenmaal per maand op zondagmorgen een poëziewandeling. We wandelen ongeveer anderhalf uur en maken onderweg enkele pauzes waarin we eigen of teksten van anderen voordragen.

In deze laatste 'Buurtberichten' het gedicht 'Voorbij', geschreven door Hans Lansink. Een zeer persoonlijk gedicht. Daarnaast: Zonnenuur, geschreven door Hans Ermers

Voorbij - Hans Lansink

Ik droom over het grote vergeten
Maar vergeet over de tijd te dromen
Waarin wij vrolijk onze dagen sletten
Ik weet, die tijd zal nooit meer komen

Bezwinging van veilige geborgenheid
Als nevel door de lucht verspreid
Wat gisteren nog mooi was voor jou
en mij
Is morgen hoogstwaarschijnlijk weer
voorbij

Een duisternis zonder puntje van licht
Waar de nacht voor de dag niet zwicht
doorgeprikte illusies in tijdelijk
bestaan
In vervlogen neveldamp voorbij
gegaan

Morgen zul je er niet meer om vragen
Jouw loodzware last te willen dragen
Over een lange uitzichtloze weg van
Onbegrepen onverdraagzaam overleg,

Een nabije onoversteekbare brug
Voorbij wat is
Ligt morgen achter onze rug
Voorbij wat was
Keert nimmer meer terug
Vergetelheid komt steeds te vlug

Voorbij, zijn al jou hedendaagse
dingen
Slechts liedjes, uit die hele oude doos
Beklijvend, kunnen wij ze samen
zingen
Daar was laatst een meisje loos

Voorbij, mijn pro-actieve,
creabeameisje
Voorbij, ons mooie, allerlaatste reisje
Voorbij, mijn onvergetelijke droom
Voorbij, mijn omgewaaide boom.

Zonnenuur - Hans Ermers

Op een loopuur van het gekonkel,
langs verleiding naast verleiding naast
verleiding,
drommen geesten op verheven
verloren dagen.
Stillen stofhonger van de eigen
vluchtige tijd.
Dan weer terug naar hun armoedig
lege huis.

Daar waar de stenen toen zelfbewust
urenlang bakten,
en nu locs naar het noorden toe
zwieren,
ligt verderop verscholen onder stenen,
klaar om spoedig opgepakt te worden
een zelfverklaard zonnenuur te
ontwaken

De mens pakt ontstoken strijdvuren en
elzenstokken,
die dreunen op grijze ontvoegde
kasseien,
bij de haast ontnomen onneembare
eeuwencitadel,
de trawant van het eeuwige moeras,
het zinnebeeld van elan en verborgen
moed.

Het machtige zonnenuur gaat
aanstonds zeker slaan,
golvend langs zwerk en donkergepakte
wolken.
De dreun treft ongevoelige oren en de
maan,
die zijn zwakke licht schijnt over
pleinen en straten.
Niet veel, slechts een klein kwartier
lang

Heeft u ook zin om mee te lopen? (u hoeft niet per se moeilijke teksten te kunnen schrijven, eenvoudige mag ook). We lopen elke eerste zondag van de maand, we starten om 11.00 uur bij het witte kerkje aan de Zandbergsweg.

Punt!